

MUSIKK

Et ujevnt konseptalbum fra Vamp

Det fins ikke mange som matcher Asbjørn Ribe som sangskriver i dag. Tekstene hans er som små og korte noveller der det ligger et lass med smarte og lyriske vendinger mellom linjene.

FOLK/VISER/ROCK

Vamp

Populas.
(Universal)

Vamp går ut av komfortsonen og inn i et konsept de bare delvis lykkes med. Takk for at de prøver.

Vi som har hørt deres ni foregående studioalbum blir ikke lamslått og satt ut av det de prøver seg på her, men de gjør i alle fall et forsøk på ikke å gjenta seg selv. I klartekst betyr det at Vamp leverer et slags konseptalbum denne gangen, samtidig som de på noen låter høres annerledes ut enn ved tidligere utgivelser.

Bandsjef Øyvind Staveland har ved flere anledninger byttet ut mannskapet sitt. Nå er førstereis-vokalist Jan Toft tilbake, antagelig til glede for veldig mange, og det gjør godt å høre stemmen hans igjen i Vamp-sammenheng. Ny mann er også supergitarist Bjørn Berge, som i tillegg har en spennende og god solokarriere som bluesrock. Det han gjør på «Populas» er imidlertid noe ganske annet; han spiller for det meste akustisk, og han er med på å dra deler av det stilmessige bandlasset mot bluegrass, cajun og europeisk musikkdrama.

Albumet er litt ujevnt når vi

snakker om gode og fengende låter. Tematikken er skildringer av ulike typer mennesker og karakterer, skjebner, naturskildringer og romantikk. Det sterkeste sporet får vi allerede på låt nummer én; nemlig «Passasjerene», som handler om 700 flyktninger fra Syria som er på vei over Middelhavet og til Eu-

men med en god og fargerik tekst som gjør at man lytter.

Underveis får vi noen korte låter, som vi kan kalle mellomstikk, avløst av en nydelig og fin ballade som «Øyentrøst». Definitivt et høydepunkt. Hele veien er det selvsagt mye godt og solid spill. Mye er akustisk, noe er rått og upolert. Vamp har alltid

vært dynamikkens mestere. Det er de også her på sin vandring og sine bevegelser mellom det tøffe og det sarte og melankolske.

Vamp skal ha ros for at de ikke surfer og kjører på med kjente øvelser. Det fornyede bandet har antagelig gjort det de hadde lyst til. Minuset er at de burde ha tatt seg bedre tid, for til tider så virker dette litt halvveis gjennomført og demoktisk. Ideene var gode, men resultatet kunne vært bedre.

Men når vi får høre den nydelige avslutningslåten «Bror», med tekst av Lars Saabye Christensen, og den fortattede, mørke og stemningen der, så er det lett å få lyst til å høre albumet fra begynnelsen igjen. For det kan godt bli slik at «Populas» vokser seg større utover høsten og vinteren.

RUNE SLYNGSTAD

ropa, og som det går så fryktelig galt med. For øvrig så doneres alle inntekter fra denne låten til Flyktningehjelpen.

I den andre og i den mer koselige enden handler det om «Elmer», som er det to år gamle barnet til Staveland, og som handler om hvordan barnet oppdager verden. Kanskje ikke den helt store melodien der heller,